

РЕШЕНИЕ

№ 5971

гр. София, 23.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Поповска, като разгледа дело номер **8192** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Поповска, като разгледа дело номер 8192 по описа за 2011
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния
кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните
нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Столична дирекция на вътрешните работи,
срещу Решение от 04.04.2011г., постановено по нахд № 6134/2010 г. на Софийски
районен съд, Наказателна колегия, 115-ти състав, с което е изменено Наказателно
постановление /НП/ №24 827/21.04.2010г., издадено от заместник-началник на отдел
„Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на
основание чл.179,ал. 2 от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ на К. И. Т. е
наложена глоба в размер на 100 лв. за извършено нарушение по чл.38,ал.2 ЗДвП, като
нарушението е квалифицирано като такова по чл.179,ал.1 ЗДвП вр. чл. 38,ал.2 от същия
закон и е изменено наложеното административно наказание „глоба” от 100 на 80 лв.

В касационната жалба се иска отмяна на решението и потвърждаване на НП, с

доводи за неправилност на преценката на съда за допуснато процесуално нарушение при квалификацията на деянието като съответстващо на извършеното деяние от касатора, както и правилност по чл.27,ал.2 ЗАНН На размера на наложената санкция, които оплаквания са касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – неправилно приложение на закона.

Ответникът по касационната жалба-К. И. Т. е оспорила касационната жалба като се иска решението като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, а решението като правилно и законосъобразно – да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Районният съд е приел, че обжалваното пред него НП и АУАН са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения и на процесуалните правила в производството по издаването им. От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установена посочената в АУАН и НП фактическа обстановка, а именно: на посочената в НП и АУАН дата място и час К. Ц. е предприела маневра обратен завой и е навлязла в лентата за насрещно движение, по която се движел друг автомобил, който се наложило да спре аварийно, тъй като Ц. не е успяла своевременно да освободи изцяло насрещната лента, вследствие на което се стигнало до съприкосновение между автомобилите, при вина за инцидента на Ц., тъй като не е осигурила предимство по чл.38,ал.2 ЗДВП при извършваната от същата маневра „обратен завой”.

Изложената фактическа обстановка е приета за установена от съда и не се оспорва и пред касационната инстанция, в това число и от извършилото нарушение лице – ответник по касационната жалба К. И. Ц.. Съобразно наведеното с касационната жалба, следва да се прецени правилността на решението относно преквалификацията на деянието - вместо по чл.179,ал.2 ЗДВП по чл.179,ал.1 от същия закон за извършеното нарушение по чл.38,ал.2 ЗДВП.

С чл. 38, ал.2 ЗДВП е въведено задължение за водачите при завиване в обратна посока да пропуснат насрещно движещите се пътни превозни средства. В чл. 179. (1),т.5 е предвидено наказание глоба от 50 до 150лв. за водач, който не спазва правилата за предимство, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението. В л. 179,ал.2 ЗДВП е предвидена санкция когато при извършено нарушение, посочено по ал. 1 се причини пътнотранспортно произшествие, като глобата е предвидена от 100 до 200 лв.

Следователно, преценката за налагане на санкцията по едната или другата разпоредба е обусловена от това дали с деянието е извършено пътнотранспортно

произшествие или е създадена непосредствена опасност за движението.

Законодателят не е дал легално определение на понятието „непосредствена опасност за движението”. Изрично е установено по фактите, че с деянието си жалбоподателката е реализирала ПТП, посочено в АУАН и НП, което не се оспорва. Въззивният съд е приел и кредитирал като доказателство Протокол за извършено ПТП, в който е описано деянието, но липсва описание за настъпили щети, такива факти не са установени и от свидетелските показания на актосъставителя. Предвид легалното определение на понятието пътнотранспортно произшествие по т.30 на §1 от ДР На ЗДвП, се изисква да бъде настъпил вредоносен резултат - нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. Неустановяването на възникнали щети от деянието обуславя и извод за несъставомерност на същото по чл.179,ал.2 ЗДвП, както правилно е преценил въззивният съд. С оглед на това също правилно е преквалифицирал деянието по чл.179,ал.1 ЗДвП, съобразно правомощието на въззивната инстанция по чл.337 НПК да измени наложената санкцията с НП като приложи закон за по-леко наказуемо деяние.

От изложеното следва извод, че обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол. Така постановеното от районния съд е правилно, като не е налице релевираното с касационната жалба основание за отмяна. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи за изменение на обжалваното НП кореспондират с приетото за установено и доказателствата по делото. На основание чл.218,ал.2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението, както и за съответствието му с материалния закон, следи служебно.

По тези съображения, като е приел установеност на извършеното нарушение въз основа на събраните доказателства по делото, и е изменил НП, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт. С оглед на изложеното, решението на СРС следва да бъде оставено в сила, не е налице е соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна. Не се констатираха пороци на решението, касаещи валидността и допустимостта му за които съдът следи служебно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, предл. второ, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от 04.04.2011г., постановено по нахд № 6134/2010 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 115-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.